

JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKUSEURA RY

J
a
n
h
u
s
e
t

Jäsenlehti 51

Marraskuu 2014

Sisältö:

Puheenjohtajan palsta	2
Kesätapaaminen 2014	3-6
Olin jo pienenä tonttu	7
Kaupias Viljo Kaarlo Janhunen in memoriam	8-9
Helvi Häkkinen 100v	10
Sarjakuva	10
Janhusten ja Janhosten sukuseura ry	11

Kesätapaaminen 2014 Korsulle siirtyminen

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Aika on taas rientänyt ja se osoittaa uuden lehden valmistumista. Aluksi näytti siltä, että juttuja ei tule riittävästi, mutta sitten niitä kuitenkin tupsahti yllättäviltäkin tahoilta. Päätoimittaja on erittäin iloinen, että sukuseurastamme kumpuaa esiin uusia kirjoittajia. Kutsun sitä rikkaudeksi ja lukijan kannalta on varmasti mieluista lukea uusiakin kynäilijöitä. Kuten olen monta kertaa maininnut, artikkeleiden ei tarvitse olla lakitekstin tyyppistä täydellistä tekstiä, vaan paremminkin ”talonpoikaista” tyyliä, koska olemme kaikki sukujuuriltamme maata viljeleviä ihmisiä.

Hallitus on askaroinut jo seuraavan varsinaisen sukukokouksen parissa. Kesätapahtuma Laukaan Peurungassa keräsi noin 40 osallistujaa, joka mielestämme oli hyvä määrä. Tämän johdosta olemme päättäneet pysyä jatkossakin Sisä-Suomen maisemissa, alustavasti sukukokouksen pitopaikaksi on ajateltu Anttolaa Mikkelin kupeessa. Tarkoitus on olla seuran jäsenten matkanteon kohdalla tasapuolinen. Kokousaika on joku lauantai heinäkuun alkupuolella.

Sukuseuran toiminnan pyörittäminen tarvitsee uusiutuakseen vereksiä voimia. Hallituksen toiveena olisi saada toimintaan mukaan nuoria, idearikkaita henkilöitä, jotka pystyisivät tuomaan uusia tuulia ja varsinkin lisää nuoria jäseniä. Emme missään tapauksessa väheksy vanhempienkaan jäsenten panosta, heiltä löytyy yleensä tietoa, joka on sukututkimuksessa ensiarvoisen tärkeää. Lisäksi vanhemmat jäsenet ovat olleet järjestämiemme tapahtumien kantava voima. **Jos joku on**

kiinnostunut enemmän seuramme toiminnasta, niin hallituksen jäseniin voi luottamuksella ottaa yhteyttä, jolloin saadaan keskustelu alkuun.

Sukuseuralla on ollut pitkään omat kotisivut. Siellä oli myös keskustelupalsta, jonka asiallinen käyttö oli kuitenkin vähäistä. Sen sijaan keskustelupalstan asiattomia vierailuja jouduttiin siivoamaan jatkuvasti pois. Tämän johdosta palsta lopetettiin. Kaikki informaatiota tarvitsevat voivat saada yhteyden (kirje, puhelin ja sähköposti) hallituksen jäseniin, jotka toimivat nyt, kuten aiemminkin, yhdyshenkilöinä. Tämä järjestely vaatii vain sen, että informaation tarvitsija ottaa henkilökohtaisen yhteyden, mikä ei liene kovin suuri kynnys nykyaikana.

Lehtemme sarjakuva kertoo Hankasalmen Niemisjärven kylässä sijaitsevan Janhola-nimisen talon vaiheita 1800-1900 lukujen vaihteessa. Talon isäntä Herman Janhonen otti ensimmäisenä seutukunnalla heinän viljelyn tilan ohjelmiin. Sarjakuvaa kirjoittaa Hermannin pojanpojanpojanpoika Vili Janhonen.

Sitten seuraa sokerina pohjalla. Helvi Häkkinen (os. Janhunen), on täyttänyt 100 vuotta 8.10 2014. Maisu Schultz on tähän lehteen kirjoittanut tervehdyksen runomuodossa juhliissa mukana olleena. Toimituksen puolesta toivotamme vielä parhaimmat onnittelut syntymäpäiväsankarille. Otan vastaan mielelläni tietoja Janhus-Janhos-nimisistä henkilöistä, jotka ovat vielä vanhempia kuin Helvi, tai ainakin lähellä sitä.

Toivotan lopuksi kaikille lukijoillemme rauhaisaa talvikautta.

Pentti Pöyhönen

KESÄTAPAAMINEN PEURUNGASSA 2014

Peurungan lähihistoria ulottuu 1960-luvun lopulle, jolloin sotaveteraanit ryhtyivät järjestämään lomanvietto- ja kuntoutuspaikkaa itselleen. Toiminta oli muutaman vuoden pienimuotoista. Ensimmäinen kuntoutuslaitos valmistui 1974. Peurunka on kasvanut monipuoliseksi ympärivuotiseksi liikuntakeskukseksi, jonka asiakkaita on enää pieni osa veteraaneja. UKK vieraili alkuaikoina Peurungassa useita kertoja.

Lämmin kesäsää suosi jälleen sukuseuramme kesätapahtumaa lauantaina 12.7.2014 Laukaalla, kun 40 sukuseuramme aktiivista jäsentä kokoontui puolen päivän aikaan kylpylähotelliin yhteiselle lounaalle. Osanottajat nauttivat seisovan pöydän runsaista antimista. Lounaan lomassa oli oiva mahdollisuus vaihtaa kuulumisia tuttujen suvun jäsenten kesken tai useissa tapaamisissa tutuiksi tulleiden ihmisten kanssa kauniissa keskisuomalaisessa järvimaisemassa. Päivän ohjelmassa oli yhdessäoloa taiteen, historian, museoon tutustumisen ja liikunnan merkeissä.

Sukuseuran hallituksen puheenjohtaja Pentti Pöyhönen toivotti läsnäolijat tervetulleeksi lounaan jälkeen klo 13. Pentti kertoi sukuseuran ja sen hallituksen toiminnasta. Seuralla on sääntömääräinen vuosikokous joka kolmas vuosi. Seuralla on nettisivut, joilta löytyy seuran julkaisut, jäsenlehdet, tietoa sukuseurasta ja yhteystiedot. Sukuseuran piirissä on julkaistu sukukirjat ja talo- tai henkilöhistorioita. Hallitus kokoontuu kahdesti vuodessa. Erityisesti kaivataan historiikkien- ja sukulehden artikkeleiden kirjoittajia, jotka voivat ilmoittautua hallituksen puheenjohtajalle. Sukuseuran internet-sivujen osoite on www.janhunen-janhonen.com.

Pentti esitteli myös paikalla olleet hallituksen jäsenet Mirja Vesanderin, Leena Janhosen, Tapio Janhosen ja Risto Janhosen. Kesätapaamisen osanottajat esittäytyivät perhekunnittain.

**Vieraita Kanadasta
Veikko ja Rakel Meriläinen**

**Musiikkivastaavat
Mirja Vesander ja Tapio Janhonen**

Musiikkiosuudessa äänialaltaan mezzosopraano Mirja Vesander lauloi Tapio Janhosen säestäessä pianolla. Kuulimme mm. kauniin Lokki valssin mollissa ja iloisemmaksi lopuksi duurissa Saimaanrannan laulun.

Menneitä muisteltiin Pentti Pöyhösen katsauksessa ilmestyneisiin sukulehtiin. Seuraavassa on esitetty muutama poiminta Pentin esityksestä. Ensimmäisessä sukuseuran lehdessä kerrottiin luonnollisesti laajasti sukuseuran perustamiskokouksesta kuvien kera. Vastaperustetun sukuseuran ensimmäisiä tehtäviä oli kerätä suvun jäsenluetteloa. Tässä käytettiin hyväksi mm Suomen eri alueiden puhelinluetteloa, jolloin löytyi 213 Janhosta ja 444 Janhusta. Akseli Janhunen kertoi lapsuuden muistikuvista ja muistitiedon tallennuksesta.

Korsua esitteli
Hannu Koskinen

Kuva kokoustilasta

Jo varsin aikaisessa vaiheessa sukuseuran toiminta sai muodot, jotka ovat pitkälti säilyneet samanlaisina esimerkiksi toimintasuunnitelman osalta. Sukuseuran tiedotteesta järjestettiin nimikilpailu ja seuralle suunniteltiin logo. Paavo Janhunen Viitasaarelta lausui sukuumme kuuluvan perinnesäkeen: ”Janhus jousessa pitävi, koivun kylki kirvehessä”.

Lehtiartikkelin mukaan arveltiin Janhusten/Janhosten tulleen Hämeestä Joroisiin. Sukuperinteen tallentaminen on keskeinen sukuseuran tehtävä. Soile Janhunen on kirjoittanut artikkeleja sukututkimuksesta. Lauri Koskinen on kirjoittanut DNA-tutkimuksesta, joka on sukututkimuksen uudempia tuulia. Suvun vakiomusikanteista Tapio Janhosesta ja Raimo Janhusesta nähtiin kuvia.

Kuva kokoustilasta

Seuraava ohjelmanumero oli tutustuminen Peurungassa mäen rinteessä olevaan puolijoukkueen museokorsuun klo 14.15. Korsua esitteli Peurungan entinen toimitusjohtaja ja Korsusäätiön puheenjohtaja Hannu Koskinen. Korsu on pioneerien rakentama ja siellä on esillä aseita, vaatteita, kypäriä ja ruokailutarvikkeita. Korsussa on makuupaikkoja ja pieni pöytä komppanianpäällikön työtilana. Korsun edessä on pieni 25 mm:n panssarintorjuntatykki.

Sitten oli mahdollisuus tutustua frisbeegolfiin. Visa Ruuhinen oli ammattitaitoisena opastajana ja hän on saavuttanut lajissa MM-kisoissa hopeaa. Visa kertoi ensin muutamalla lauseella lajin historiasta. Laji on kotoisin Yhdysvalloista, jossa opiskelijat heittelivät omenapiiraan lautasia huvikseen. Näistä lautasista kehitettiin sitten muoviset liitokiekot ja frisbeegolfista kilpailulaji.

Väylät muistuttavat golfin väyliä. Kilpailija, joka selviää vähimmillä heitoilla radat läpi, on voittaja. Päätösheitto heitetään koriin, jossa kettingit pysäyttävät tulevan liitokiekon. Huippuheittäjillä on erilaisia kiekkoja erilaisin heittotilanteisiin. Visa opasti rystypuolen heittoa ja kämmenpuolen heittoa. Tavoitteena on saada rento keveä heitto.

Liitokiekon nopea pyöriminen edistää, että heitosta tulee suora. Opastuksen jälkeen heittelimme kukin useita heittoja ja saimme tuntumaa lajiin. Välillä aloittelijan tuurilla tuli hyviäkin heittoja ja sitten seuraavat heitot menivät aivan ”metsään”. Kesätapahtuman varsinainen ohjelma päättyi klo 16 ja itse kukin saattoi suunnata kohti kotiaan kesätapahtuman kokemukset mielessään.

Taidekeskus Järvilinna oli ylimääräisenä tutustumiskohteena Leppäveden rannassa lähellä Vihtasiltaa. Taidekeskuksessa vieraili kymmenen henkeä kesätapaamiseen saapuneista henkilöistä. Järvilinnan pihassa oli kivi- ja puuveistoksia ja taide-esineitä. Sisätiloissa oli maalauksia ja grafiikkatöitä, kuuluisimpina Reidar Säreistöniemen töitä. Kahviosta sai kahvit ja oli mahdollisuus ostaa kirjoja. Yläkerrassa oli sodanajan puhdetyönäyttely.

Risto Janhonen
Kirkkonummi

Frisbeegolfin alkeita opiskelemassa

OLIN JO PIENENÄ TONTTU

Isäni Toimi Janhunen laittoi 1950-luvun alussa ilmoituksen Helsingin Sanomiin joulukuun puolivälissä, ”laulava loistavalahjainen joulupukki tontun kera saapuu luoksenne”, käynnin hinta oli 1.500 markkaa.

Isäni vuokrasi Kuokkasen peruukkiliikkeestä joka oli Kansallisteatterin vieressä oikein hienot Joulupukin vehkeet ja minulle ommeltiin tontun vetimet. Siitä alkoi tonttuni ura parin vuoden ajan. Tehtäväni oli heittää kuperkeikka tai pari kun tulimme asuntoon sisään ja jakaa lapsille vähän namia. Isäni oli muutamaa poikkeusvuotta pukkina aina 1965 joulun saakka. Ensimmäisenä vuotena liikuimme oikealla rätkikatto Jeepillä, isoisäni Kalle Janhunen oli kuljettajana. Ensimmäisen joulun ensimmäinen paikka oli Hakaniemen torin lähellä. Siellä perheen joulu oli aika vaatimaton ja isäni ei hennonnut ottaa maksua käynnistämme ja minä tonttuna annoin melkein kaikki karamellit ja omenat heidän lapsilleen. Toki tonttu sai niitä itse lisää muista käymistämme paikoista. Yksi Joulupukin vierailupaikka oli Jeepin omistajan kotona, heidän poikansa ilmoitti jo eteisessä, että hän ei kyllä usko Joulupukkiin. Pukki ilmoitti, että sitten ei tullakaan heille käymään ja kääntyi kannoillaan ympäri. Silloin poika ilmoitti heti, että uskookin Joulupukkiin. Veripalvelun sairaanhoitaja Topeliuksenkadulla tilasi Joulupukin koko isäni uran ajan vaikka hänen kaksi poikaansa olivat jo pois kotoa. Hän soitti urkuharmonia ja Joulupukki lauloi joululauluja. Kerran Joulupukilla ei ollut autoa käytössään ja hän ajatteli pitää sapattivuoden pukin hommista. Yksi Koneliikkeen omistajan rouvista tilasi taas Joulupukkia perheen luokse. Joulupukki kertoi, että ei ole autoa millä tulla niin ”rouva sanoi, ettei se ole mikään ongelma,

tulkaa hakemaan joulun ajaksi heiltä auto Joulupukin käyttöön.” Kerran Joulupukki viipyi liian kauan yhdessä talossa Kuusisaarella ja lähdin kiertämään taloa. Missähän se Joulupukki oikein viipyy, pukki oli allashuoneessa ja isäntä oli kysynyt pukilta, että mitä maksaa jos pukki ottaa pienet uinnit altaassa. Pukki ei ottanut ja taas jatkettiin matkaa. Koko isän Joulupukkiuran ajan viimeinen käyntipaikka oli Länsi-Pakilassa yhden maalausliikkeen omistajan luona, kello oli jo silloin aina yli yhdeksän illalla. Siellä Joulupukki otti aaton ensimmäisen ja viimeisen viskinaukun Joulupukkina. Vuonna 1965 isäni ensimmäinen paikka oli Käpylässä ja hän viipyi siellä liian kauan, yritin ajaa nopeasti mäkeä alas Opelilla kun se alkoi heittelehtiä lumisissa urissa. Opel törmäsi pysäköidyn Mersun takalokasuojaan ja siitä takaisin tielle. Ulkona oli lapsia jotka kertoivat missä omistaja asuu. Kävin Joulupukin kanssa selvittämässä mitä olin tehnyt ja myöhemmin joulun jälkeen sovimme vahingosta. Rauhoitin tästä eteenpäin ajotapani. Isäni oli suosittu Joulupukki, koska hän oli hyvä laulaja, baritonitenori, lauloi ruotsiksi, saksaksi, ranskaksi ja italiaksikin ja hänessä oli myös vähän näyttelijän vikaakin. Meillä kotona Joulun vietto alkoi vasta yleensä kello kymmenen jälkeen illalla lahjojen jakamisilla ja Jouluruokia syöden. Unohtamatta Joululauluja.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta teille kaikille.

Seppo Janhunen
Helsinki

P.S Isäni käydessä Raimo Janhusen sähköliikkeessä Liisankadulla he lauloivat siellä yhdessä mitä milloinkin.

KAUPPIAS VILJO KAARLO JANHUNEN (1931-2014) IN MEMORIAM

VILJO KAARLO JANHUNEN

Viljo syntyi Uuden vuoden aattona 1931 Joroisten Maavedellä Enso-Gutzeit Oy:n tilanhoitaja Kalle Janhusen ja vaimonsa Eveliina Janhusen kuopuksena. Lapsuutensa hän vietti Maavedellä syntymäkodissaan Puljulassa vuoteen 1945. Nuoren Viljon lapsuuteen kuului mm. talvisin hiihtoretkiä Lääväsuolle ja kesäisin uinti- ja onkiretkiä Pärnäsen lammille sekä myöhemmin Sysmän järvelle kylän poikien kanssa. Puljulan pihassakin oli elämää, kun pojat pelasivat ”neljää maalia”, joka vaihtui myöhemmin pesäpalloon Leväsen kentällä ja myöhemmin myös maakuntatasolle. Työntekoonkin tukkilaisena Viljo sai tutustua jo n.8 vuoden iässä, kun suuri osa kylän miehistä oli rintamalla.

Kauppiasuransa Viljo aloitti jo 13-vuotiaana 1945 kauppa-apulaisena Joroisten Osuuskaupassa Maavedellä. Työt jatkuivat Keski-Savon Osuusliikkeessä ja yhteensä Maavedellä kuluikin 11 vuotta. Työn ohessa Viljo suoritti kauppakoulun ja myöhemmin vielä mainoshoitajatutkinnon Markkinointi-instituutissa sekä kymmeniä kaupanalan kursseja. Joroisista matka jatkui vuosien 1956-1957 vaihteessa Kouvolaan myymälänhoitajaksi, jossa kului reilut 3 vuotta.

Kouvolassa v. 1957 Viljo tapasi tulevan vaimonsa Ullan ja kerkesipä ensimmäinen lapsikin, Päivi, nähdä päivänvalon Kymenlaaksossa. Seuraavaksi, siis vuonna 1960, työt odottivat Imatralla, jossa nuori perhe pysähtyi vajaan puolivuotta jatkaakseen Pieksämäelle, jossa Viljo toimi myyntityöneuvojana. Perheen toinen lapsi Juha kerkesi syntyä Pieksämäellä. Kaupallisen johtajan apulaiseksi Viljo siirtyi vuonna 1964, jolloin muutto Kotkaan tapahtui. Viljon unelma oli jo pitkään ollut toimiminen itsenäisenä yrittäjä, johon aukesi mahdollisuus vuonna 1969 Parikkalassa, jossa Viljo ja Ulla ryhtyivät kauppiaksi A&O Ostolaan (myöhemmin T-Market Ostola). Myös kaupanalan yhdistys- ja järjestötoiminta antoivat oman värinsä arkiseen työhön.

Kauppiaan uran ohella tärkeitä asioita olivat mökkeily Simpeleenjärven rannalla ja siellä kalastus ja hiihto. Keilailu taisi kuitenkin olla yksi tärkeimmistä vapaa-ajan harrastuksista. Myös kaitafilmiä teko oli tärkeä henkireikä töistä irrottautumiseen. Kun päätös yrityksen myynnistä oli tehty vuonna 1985, 16 vuoden yrittäjänä olemisen jälkeen, mahdollistui muutto toiselle puolelle Suomea, Vaasaan, mikä oli tyttären kotipaikkana. Viljo ja Ulla kotiutuivat Vaasaan, jossa olon aikana saivat myös kokea ukkiuden ja

mummiuden nelinkertaisesti. Viimeisinä kuukausinaan Viljo kerkesi vielä nähdä neljännen sukupolvenkin. Viimeisten 10 vuoden aikana Viljon terveys oli vaihtelevaa ja liikkuminen rajoittui oleellisesti. Edelleen kuitenkin kesäkotina toimi Parikkalan mökki, josta luovuttiin vasta vuoden 2012 lopulla. Matka oli pitkä ja Viljon terveys ei enää mahdollistanut pitkiä ajomatkoja eikä kiinteistön jatkuvaa ylläpitoa ja huoltoa.

Uutena harrastuksen hän löysi tietotekniikan ja omin avuin opetteli niin Internetin kuin esim. kuvienkäsittelyn. Hänen suuri projektinsa olikin vanhojen kuvien digitalisointi ja muistelmakirjansa kirjoittaminen ja julkaiseminen.

Rakkaamme siunaustilaisuus oli Vaasan hautausmaan siunauskappelissa 28.6.2014. Läsä olivat lähisukulaiset ja ystävät. Sydämellinen kiitos kaikille muistaneille ja erityiskiitos Raimo Janhuselle, joka kunnioitti laulaen rakkaamme muistoa.

Päivi Toivonen (Viljon tytär)
Vaasa

HELVI HÄKKINEN (os JANHUNEN)

100 VUOTTA

Helville 8.10.2014

Tänään Helvi täyttääpi 100 vuotta eikä
Turusta tullakaan ihan suotta.

Tää tervaskanto on isäni serkku,
iloinen, pirteä Janhus-herkku.

On nähnyt maamme nousut ja laskut,
kuullut kai kaikki savolaiskaskut.

Luojalta naurun lahjan on saanut,
musiikki iloa mietteisiin jaannut.

Olkoon eessä ilon päiviä monta,
rauhaisaa mieltä, huoletonta!

Onnentoivotuksin Maisu ja Turre
Maisu Schultz
Turku

SARJAKUVA

JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKUSEURA ry

Hallituksen syyskokous

Hallituksen syyskokouksessa käsiteltiin kesätapaamisen 2014 raportti, sovittiin jäsenlehden sisällöstä ja käsiteltiin alustavasti seuraavaa varsinaista sukukokousta.

Jäsenmaksu

Tämän lehden välissä on vielä vuoden 2014 jäsenmaksun pankkisiirtolomake niille, jotka ovat unohtaneet maksaa sen keväällä. Epäselvissä tapauksissa ota yhteys rahastonhoitaja Tapio Janhoseen. Jäsenmaksu on 10 euroa.

Jos osoitteesi on muuttunut tai virheellinen, ilmoita siitä rahastonhoitajalle.

Apuraha

Sukuseuran hallitus on päättänyt myöntää apurahoja sukututkimuksiin. Hallitukselle osoitetut perustellut hakemukset voi lähettää puheenjohtajan osoitteeseen.

Hallitus

Sukuseuran kotisivut

Osoitteemme on:
www.janhunen-janhonen.com

Facebook-osoite

Osoitteemme on:
www.facebook.com/janhuset.janhoset

Hallituksen jäsenten yhteystiedot

☐ Pentti Pöyhönen, puheenjohtaja
Simolankatu 44, 33270 TAMPERE
Puhelin: 0400-634 767
Sposti: penttik.poyhonen@gmail.com

☐ Risto Janhonen, varapuheenjohtaja
Nahkurinpiha 26, 02400 KIRKKONUMMI
Puhelin: 040-3346647
Sposti: risto.janhonen@elisanet.fi

☐ Leena Janhonen, sihteeri
Lampelantie 9, 41490 NIEMISJÄRVI
Puhelin: 050-324 6113
Sposti: leena.janhonen@hankasalmelainen.com

☐ Tapio Janhonen, rahastonhoitaja
Hyyrysentie 65, 41490 NIEMISJÄRVI
Puhelin: 040-865 1759
Sposti: at.janhonen@luukku.com

☐ Matti-Pekka Janhunen, jäsen
Mällinkatu 23, 48600 KOTKA
Puhelin: 040-761 6588
Sposti: matti-pekka.janhunen@plusterveys.fi

☐ Soile Janhunen, jäsen
Tervapurontie 2, 75500 NURMES
Puhelin: 050-412 1195
Sposti: soile.janhunen@oyk.fi

☐ Tiina Kivelä, jäsen
Hiekkaharjuntie 1 A, 40660 JYVÄSKYLÄ
Puhelin: 0400-736 842
Sposti: tintti.kivela@gmail.com

☐ Mirja Vesander, jäsen
Jänönkuja 2A 4, 40400 JYVÄSKYLÄ
Puhelin: 044- 510 4224
Sposti: mirja.vesander@kolumbus.fi

Julkaisija: Janhusten ja Janhosten sukuseura ry
Toimituskunta: Pentti Pöyhönen (päätoimittaja)
Risto Janhonen
Lehdelle tarkoitettu materiaali lähetetään päätoimittajan osoitteeseen.
Painopaikka: Tampereen Yliopistopaino, Tampere

Taitto: Nana Abruquah

**JANHUSTEN JA
JANHOSTEN
SUKUSEURA RY**

Simolankatu 44
33270 Tampere

2

[http://www.janhunen-
janhonen.com](http://www.janhunen-janhonen.com)

[www.facebook.com
/janhuset.janhoset](http://www.facebook.com/janhuset.janhoset)

